

Ngày đầu tiên Khorutsov, nhân vật nổi tiếng nhất thời cộng sản Liên Xô cũ đã phải cay đắng thốt lên: “chúng ta có những những ngu ngốc tin tưởng Trung Quốc” !

Chúng tôi xin trân trọng gửi lời chào và bài viết mới nhất dành riêng cho RFA của ông Dáng Danh Dy, một chuyên gia về Trung Quốc, nguyên Tổng lãnh sự Việt Nam tại Bắc Kinh. Mời quý vị theo dõi.

Từ trái sang: Cựu Tổng thống Bill Clinton, Đại sứ Việt Nam Lê Công Phụng và Trợ lý Ngoại trưởng Kurt

Những thành tựu đó thực ra là một quá trình

Nhân dịp kỷ niệm tròn 15 năm bình thường quan hệ Việt-Mỹ, đầu tháng 7 năm 2010 vừa qua, nhiều cuộc họp báo khoa học, trao đổi ý kiến... giữa một số chính khách, cựu chính khách, học giả, sinh viên... hai nước Việt, Mỹ đã được tiến hành tại Hà Nội (có cuộc đồng diễn hơn 150 người).

Tôi là người may mắn được tham dự 3 cuộc và đây là lần đầu tiên tôi được tiếp xúc trực tiếp với năm ba, học giả, người phụ trách một lĩnh vực nào đó của phía Mỹ nhưng là người Mỹ gốc Việt liên tiếp trong một số ngày. Các anh, các cháu trẻ đầu nói thành thạo tiếng Việt, với tôi đi đầu này quả thật là một hạnh phúc. Trong câu chuyện riêng tư, một anh (tôi xin phép không nêu tên) đã hỏi tôi: bác nhìn ra bộ mặt “bá quyển bành trướng” của những nhà lãnh đạo Trung Quốc từ lúc nào?

Không thể thấy rõ, thấy hết... Trung Quốc ngay từ đầu

Tác Giả: Dáng Danh Dy

Thứ Bảy, 28 Tháng 8 Năm 2010 05:39

Tôi đã không nghe nói với anh mà đi u dái đây:

Nhán thấy rõ một vấn đề, một đợt nác... là một quá trình, nhưng đi với mỗi người tùy theo trình độ, hoàn cảnh ... mà có thể dài ngắn khác nhau. Đi với tôi, nhìn thấy Trung Quốc là một quá trình khá dài, tin tưởng đến chỗ tin bác tin bác thấy được một phần rồi phần lớn sự thấy, và đến bây giờ vẫn chưa dám nói là đã hiểu hết.

Đầu năm 1954, sau thắng lợi vĩ đại của chiến dịch Biên Phủ, chúng tôi được trang bị quân phục mới do nước bạn Trung Quốc cung cấp. Chúng tôi đều thích những chiếc ba lô gọn nhẹ, những đôi giày vải còn thơm mùi cao su, những cây náng vải tôi là chiếc bi đông nhôm được nác.

Trên đường hành quân trên đây, ngoài vũ khí, balô quần áo và chiếc ruát náng được gói ra, hai vật bất ly thân thì đó chính là chiếc xáng (đào công sự báo vệ mình và vũ khí) và một đơn náng vải u vải a cũng khá nháa náng dùng để đựng nác uống khi hành quân và chiến đấu (khi nào hành thì tát vào ráng chát một náng mới thay thế), nên khi nhìn chiếc bi đông mới, việc đầu tiên chính là cắt chiếc áo len dệt mà mình đã gói ở vùng địch hậu ra cho, chia làm mấy phần cho mấy anh em cùng tiêu đi để bác chiếc bi đông đó (một số lãnh phí ghê gớm và đánh mất một khối niám quý báu của người thân, nhưng tuái trẻ là thế đó).

Sau khi có trang bị mới, chúng tôi được Bác Hồ và Bác Mao (lúc đó hậu như mỗi người ở vùng giới phóng đấu giành như vậy) khao quân. Ban tiệc khao quân, ngoài các món ăn Việt Nam có thêm món thịt lợn hộp Trung Quốc và thuốc lá Trung Quốc là quà của Bác Mao. Sau những ngày rít thuốc Lào, nên tin náng vải hai đầu thuốc lá thơm này mình đến đã nhìn nhận hiểu về nó (dù lúc đó chưa biết chữ Hán) để sau này khi sang Trung Quốc mới biết đó là thuốc lá Hồ ngái do Thủáng Hồ soạn xuát.

Cảm giác thân thiện với nước Trung Hoa mới đến với tôi như vậy đây. Rồi thắng lợi tại hội nghị Geneve, ta có một nhà nác. Tôi theo số đoàn về tiếp quản thị xã Bắc Ninh. Câu thơ “Xáa là rừng núi là đêm, Giá thêm sông biển lại thêm ban ngày” của Tố Hữu đã nói đúng tâm trạng, ít nhất là của những người lính chúng tôi trên đường ra trận chiến đánh bọn với đêm đen, nay thổi mái, đàn hoàng đi giữa ban ngày mà không số máy bay địch oanh tác.

Việt Nam - món hàng có giá của Trung Quốc

Không thể thấy rõ, thấy hết... Trung Quốc ngay từ đầu

Tác Giả: Däng Danh Dy

Thứ Bảy, 28 Tháng 8 Năm 2010 05:39

“Näc bän Trung Quäc đä giúp ta rät län trong thäng läi này ...”, cäp trên phä biän cho chúng tôi. Sao läi không tin chä? Thä nhäng näu lúc đä biät đäc cäng, nhä sau này tôi ngä ra: bät đäu täi häi nghä y, ban lãnh đäo Trung Quäc đä thäy Viät Nam là mät “món hàng có giá” có thể dùng đä trao đäi, mua bán väi mäy näc län khác nhäm phäc vä läi ích chä yäu cäa hä thì sä thä sau này sä khác đi rät nhiäu. Nhäng tiäc räng ngoài Hä Chí Minh ra, hình nhä ít ngäi thäy đäc sä läi đäng tinh tä đä.

Täng

thäng Hoa Kä Richard Nixon và Thä täng Trung Quäc

Näm 1957, thä täng Trung Quäc Chu Ân Lai län đäu tiên sang thăm Viät Nam. Có mät hành đäng - không biät là thäc lòng hay thä đäo nä tinh vi, vä thä täng näi tiäng khôn ngoan mäm mäng này đä täi dâng häng täi đän thä Hai Bà Träng. Hành đäng này đäc đäng đäo dân miän Bäc Viät Nam, kä cäng ngäi ở vùng giäi phóng cũ và vùng ta mäi tiäp quän nhä các thành phä Hà Näi, Häi Phòng và vùng đäng bäng Bäc Bä cho là Trung Hoa cäng sän đäi väi ta có khác Täu Täng và phong kiän Trung Quäc!

Näm 1958, tôi chuyän ngành sau khi thi đä vào Khoa Hóa khóa 3 Đäi Häc Bách Khoa Hà Näi. Trung Quäc đäng thäc hiän phong trào “Nhäy vät län”, chúng tôi háo häc theo rồi tình hình, räc räch làm theo. May män là đäng sä lãnh đäo cäa thäy Tä Quang Bäu và sau đä là thäy Hoàng Xuân Täy, ĐH BK Hà näi không luyän thép bäng lò cao thä công v.v. nhäng tôi còn nhä, Đäi häc Nông nghiäp ở män Vän Đän lúc đä mäy đäm liän đän sáng mät góc träi đä đän khách tham quan xem thành quäc cäy đäy “em bé có thể đäng trên ngän lúa” mà không tät ngã. Ôi cái thäi ở u träi!

Sau khi tät nghiäp Kä sä máy móc Hóa Chät khóa đäu tiên cäa ĐHBK Hà näi năm 1962, tôi đäc phân công vä làm viäc täi mät đän vä thuäc Bä Ngoäi thäng và tháng 8 năm 1966 đäc cä sang công tác täi Đäi sä quán Viät Nam täi Bäc Kinh. Không biät có phäi là cái duyên, cái nghiäp hay không mà ngày tôi täi Bäc Kinh cũng là ngày các tiäu täng Häng Vä Binh công khai xuät hiän trên đäng phä, dùng dao räch quän ở ngä loe, chät nát giäy mäm nhäi, bät thay đän đä, tín hiäu đäng xe vì cho räng màu đä là màu cách mäng chä tiän không đäng v.v.

Không thể thấy rõ, thấy hết... Trung Quốc ngay từ đầu

Tác Giả: Dáng Danh Dy

Thứ Bảy, 28 Tháng 8 Năm 2010 05:39

Tôi gặp người số c t h c đ nâng nhanh trình đ Trung Văn, b t đ u đ c đ c báo ch l n và nghe hi u tin trên VTTT. Tôi l n l t đ c th y c nh ông Bành Chân b các “ti u t ng” bóp lè l i, c nh t ng Lã Chính Thao, B tr ng B Đ ng s t, đ u đ i m b ng gi y cao h n 1m, không khăn quàng c b “võ đ u” trong m t t i mùa đông giá l nh..., r i các bài báo chính th ng phê phán n ng n L u Thi u K , Đ ng Ti u Bình, Đào Trú, H Long, Bành Đ c Hoài.. và m t s vắn ngh sĩ, trí th c... n i ti ng là nh ng “tên ph n b i , đ u hàng, quân phi t, công đoàn vàng, c h i h u khuynh, ch ng phá t t ng Mao Tr ch Đông...” nh ng ng i trong m t th i gian dài đã là “b n chi n đ u thân c n” c a “ng i c m lái, ng i thày... vĩ đ i”.

M t câu h i không th không đ t ra: đ ng chí ra s ng vào ch t v i nhau mà h còn đ i x tàn t nh v y, thì ta là cái thá gì? L n đ u tiên tôi ng m t đ t cho mình câu h i đó và b c đ u tìm đ c câu tr l i.

Song song v i nh ng s vi c trên là m t s thái đ “n c l n, tr ch th ng” v i đ th đo n mánh khoe lúc tr ng tr n lúc x o quy t đã đ c tung ra khi chúng ta làm khác h , không theo h .

Không k nh ng b t đ ng x y ra gi a hai bên tr c đó mà tôi đ c các b c cha chú tin c y nói cho bi t, nh ng vì ch a th y t n m t nên ch a ăn sâu vào đ . Ph i đ n năm 1967 khi chúng ta chu n b ti n hành đàm phán v i M t i Paris v v n đ Vi t Nam tôi m i có đ p trông th y nh n ti n. Lúc này đàm phán c p đ i s Trung M đang b gián đ n.

Lo ng i Vi t Nam tr c ti p ti p xúc v i M s khi n giá tr c a Trung Qu c đ i v i M kém đi, trong n i b h v a phê phán chúng ta là không dám kiên trì chi n đ u, v a tìm cách trì hoãn đón đoàn c p cao c a ta sang xin vi n tr . Khi đoàn chuyên viên c a ta trình bày khó khăn và đ xu t con s c th v vi n tr l ng th c, m t V phó Trung Qu c đã nói: th i k Tr ng Chinh, H ng quân c a chúng tôi ph i ăn c c đ ch ng đói và lu c th t l ng da đ ăn cho có ch t béo!

Nh ng ng i Vi t Nam có m t hôm đó không th nào quên câu nói “đ ng h ng” này. (V i k lu t r t nghiêm c a chúng tôi th i đó, câu chuy n này r t ít ng i bi t.) y th mà sau khi ch p n i đ c v i M h l i “kh ng khái, vô t” vi n tr cho Vi t Nam và còn b o: nên l y m t ít mi n, táo, mì chính... v cho đ ng bào th đô Hà N i ăn t t! R i còn nhi u cái h (h ch không ph i là h a nh phóng viên M c Lâm đài RFA đã ghi nh m khi ph ng v n tôi) mà ch sau m t th i gian m i th y.

Không thể thấy rõ, thấy hết... Trung Quốc ngay từ đầu

Dòng Danh Dy

Tháng tám năm 2010 05:39

Ôi, trong cái cảnh còn phải nhìn vào người ta, cảm thấy cái cảm giác rồi lại tin cậy ... nhìn mặt mũi búng nhùng, giọng mãi mãi tìm ra đầu mối (nhưng đầu tiên bây giờ vẫn còn mặt mũi ít người chia sẻ). Chẳng vào thực tiễn và những bài học cay đắng, chúng ta vẫn không tìm hiểu phân tích..., chúng tôi mới dần dần hiểu ra. Sự thật ngỡ dù chỉ là ban đầu đã mất nhiều thời gian công sức và trải nghiệm, bạn ơi! (Tôi không muốn nói đến bao nhiêu cuộc họp hành nội bộ, đầu tranh gay gắt với nhau nhằm tìm ra chân lý)

Còn ai bảo tôi ngu, tôi xin nhận và cảm ơn. Xin nói không phải là đổ bảo cho sự kém cỏi của mình, ngay đến Khorutsov, nhân vật nổi tiếng mà tôi chia sẻ Liên Xô cũ đã phải cay đắng thốt lên: “chỉ có những người ngu mới tin đến Trung Quốc” sau khi bị họ lừa mất cách vô cùng khôn khéo! Và không ít người Mỹ cũng đã ăn phải quả đắng của Trung Quốc đấy!

Cho nên nói rằng, ngay từ đầu đã hiểu ngay, hiểu sâu, hiểu hết ..Trung Quốc không bị họ lừa vì họ chỉ là thấy hiểu nên sẽ không hiểu gì về Trung Quốc thôi.

Anh bạn mới quen, nhưng có lẽ vì cũng là dân cùng nghiệp nên đã lòng tin và tán thưởng.

Dòng Danh Dy

Tháng tám năm 2010.